

UN ALÈ DE VIDA

per CATALINA TERRATS I OLIVER,
monja de Sant Pere de les Puel·les

Les Vespres d'aquesta tarda clouen els cinquanta dies amb que celebrem la Pasqua, la festa de les festes; i avui, en l'Eucaristia, s'ha proclamat el mateix text de l'Evangeli que es va proclamar aquell dia, per significar la unitat d'aquest temps que hem estat celebrant plens de joia i d'agraïment: el misteri pasqual de Jesús, que inclou la seva mort, resurrecció, ascensió i culmina amb la Pentecosta.

Diu l'Evangeli: «El capvespre d'aquell diumenge, Jesús ressuscitat es va presentar als deixebles i els digué: "Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, jo també us envio a vosaltres". Dit això els va mostrar les mans i el costat. Llavors va alenar damunt d'ells i els digué: "Rebeu l'Esperit Sant». Quantes vegades Jesús els havia promès la seva presència, quan ja no el tindrien amb ells físicament! Llavors no ho podien entendre. Ara, amb el do del seu Esperit, ja els ho ha donat tot, restarà amb ells per sempre. L'Esperit que ha vessat damunt d'ells els obrirà els ulls del cor perquè puguin entendre el sentit de les seves paraules, dels seus gestos, descobrir qui és Ell de veritat. Ara ells són els encarregats d'escampar pel món l'alegria, la pau i el perdó que han rebut de Jesús ressuscitat.

En una ocasió li havien sentit exclamar: «si algú té set, que vingui a mi; el qui creu en mi que begui; diu l'Esriptura: "del seu interior brollaran rius d'aigua viva"». Ara van comprendre que del costat de Jesús crucificat en sortí l'aigua viva de l'Esperit, la font que rajaria per sempre per donar vida nova a tota la humanitat.

El món de l'Esperit és evident, però no és fàcil entrar en el secret de Déu. Cal fer silenci i obrir el cor. L'Esperit és Aquell que, cridant-nos ara i aquí, ens parla del Pare i del Fill i ens mostra la seva insondable riquesa. L'Esperit és la realitat més profunda, més enllà de tot el podem entendre, i a la vegada la més propera, més íntima. L'Esperit omple tota la terra, ho coneix tot, ho penetra tot i ho unifica tot, i a la vegada és Aquell que truca a la nostra porta com un captaire, vol portar-nos cap a la Veritat i omplir el nostre cor del seu amor. L'Esperit és com l'alè, que no es veu ni es percep, però és el que fa possible que hi hagi vida en nosaltres. És difícil concretar què és l'Esperit, el coneixem pels seus efectes, es fa present en cada gest d'amor, de pau, de perdó; en cada paraula d'alegria, de consol, de tendresa, d'esperança.

Les realitats espirituals, perquè són atemporals, pertanyen igualment al passat com al present i al futur, són tan nostres com les que varen viure els apòstols. No van succeir en el passat, sinó que estan succeint en aquest mateix instant. L'Esperit ve per viure amb nosaltres, s'uneix al nostre esperit i potencia allò que tenim de més personal, més íntim, el nostre desig profund. Ve a ajudar la nostra feblesa, ens ensenya a pregar, i ell prega amb nosaltres i per nosaltres. Ens fa

conscients que tots som fills estimats del Pare, germans de Jesucrist, i destinats a viure per sempre en el seu amor. Deixem-nos treballar, deixem-nos conduir per l'Esperit. Com la pluja fina que va amarant la terra i li fa produir tota mena de fruits, Ell reparteix el seu do a cadascú perquè, posat al servei de tots, puguem anar realitzant el projecte del Regne: reunir tota la humanitat en la pau de Crist.